

Sygn. akt **XXVII Ca 2856/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Staszewska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Małgorzata Andrychowicz

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2017r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **B. M. i B. S.**

przeciwko **(...) S.A. z siedzibą w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji powódek

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 7 grudnia 2015 r., sygn. akt II C 2461/15

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

„I. zasądza od (...) S.A z siedzibą w W. na rzecz B. M. i B. S. kwoty po 400 (czteryście) euro wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 marca 2015 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz B. M. i B. S. kwoty po 647 (sześćset czterdzieści siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.”;

2. zasądza od (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz B. M. i B. S. kwoty po 330 (trzysta trzydzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Joanna Staszewska

Sygn. akt **XXVII Ca 2856/16**

UZASADNIENIE

B. M. oraz B. S. wniosły o zasądzenie od pozwanego na ich rzecz kwot po 400 Euro wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 20 marca 2015 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Pozwany wniosł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

Wyrokiem z dnia 7 grudnia 2015 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie oddalił powództwo i zasądził od strony powodowej na rzecz pozwanego kwoty po 617,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od powyższego wyroku wniosła strona powodowa, zaskarżając wyrok w całości. Skarżące zarzuciły Sądowi Rejonowemu naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 5 ust 3 rozporządzenia (WE) 261/2004 oraz art. 7 rozporządzenia (WE) 261/2004. W oparciu o wskazane wyżej zarzuty strona powodowa wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje.

W odpowiedzi pozwany wniósł o oddalenie apelacji powódek i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych

Z uwagi, że niniejsza sprawa podlega rozpoznaniu według przepisów o postępowaniu uproszczonym stosownie do art. 505¹³ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy ograniczył uzasadnienie wyroku do wyjaśnienia jego podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja strony powodowej zasługiwała na uwzględnienie.

Skarżące w apelacji zarzuciły Sądowi Rejonowemu naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 7 oraz 5 ust. 3 Rozporządzeniu nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie było to, czy opóźnienie lotu było spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, czy też nie.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 261/04, w przypadku odwołania do powyższego artykułu, pasażerowie otrzymują odszkodowanie: w wysokości 400 EUR dla wszystkich lotów wewnątrzspółnotowych dłuższych niż 1 500 kilometrów i wszystkich innych lotów o długości od 1 500 do 3 500 kilometrów.

Z kolei w art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/04 wskazano, że przewoźnik zwolniony jest z obowiązku wypłaty rekompensaty, jeżeli może dowieść, iż odwołanie lotu zostało spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć, mimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków.

Zryczałtowane odszkodowanie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 261/2004, przysługuje pasażerom nie tylko lotów odwołanych, ale i opóźnionych.

W orzecznictwie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości oraz sądów krajowych jednolicie przyjmuje się, że w przypadku transportu lotniczego cechę „nadzwyczajności” ma tylko takie zdarzenie, które nie tkwi w istocie normalnego wykonywania działalności danego przewoźnika lotniczego i nie poddaje się jego skutecznej kontroli ze względu na swój charakter lub źródło.

Do sądu krajowego należy sprawdzenie, czy okoliczności, na które powołuje się przewoźnik lotniczy będący stroną postępowania przed sądem krajowym, są następstwem zdarzeń, które nie wpisują się w ramy normalnego wykonywania działalności danego przewoźnika lotniczego i nie pozwalają mu na skuteczne nad nimi panowanie.

Za nadzwyczajną okoliczność nie można w tej sprawie uznać warunków pogodowych jakie uniemożliwiały planowane wykonanie operacji lotniczych dotyczących się nie lotu powodów ale lotu wykonywanego przez ten sam statek powietrzny wcześniej w ramach rotacji połączeń. Oczywistym jest, iż gdyby warunki atmosferyczne uniemożliwiające wykonanie operacji lotniczej dotyczyłyby bezpośrednio lotu powodów stanowiłoby to okoliczność egzogeneracyjną pozwalającą

na skuteczne uwolnienie się od odpowiedzialności. Niemniej jednak W. K. – świadek zeznał, że „wylądować bezpiecznie [na lotnisku w K.] można było dopiero o godzinie 8:00” (k.83).

Należy podkreślić, że tworząc przepisy rozporządzenia będącego podstawą dochodzenia odszkodowania za opóźniony lot ustawodawca europejski nie przyznał tego prawa w przypadku każdego nawet najmniejszego opóźnienia lotu, lecz niejako wychodząc naprzeciw przewoźnikom lotniczym uwzględnił specyfikę dokonywanych przewozów i możliwe komplikacje z tym związane powodowane usterkami czy też warunkami meteorologicznymi, przyznając prawo dochodzenia odszkodowania w przypadku opóźnienia startu wynoszącego ponad 3 godziny. Dano tym samym dopuszczalną rezerwę czasową na dokonanie operacji lotniczej. Jeśli przewoźnik pomimo tego dopuszcza się opóźnienia upatrywać należy jego przyczyn właśnie w sposobie organizacji przedsiębiorstwa lotniczego.

Skoro więc lot powódek miał się odbyć o godzinie 8:40, a złe warunki atmosferyczne na lotnisku w K. utrzymywały się do godziny 8:00, to pozwana miała prawie 3 godziny aby podstawić statek powietrzny na lotnisko w K. i w tym wypadku lot powódek nie uległ by opóźnieniu przekraczającemu 3 godzin.

Pozwany natomiast nie wykazał, że po godzinie 8:00 nie mógł wystartować samolot z lotniska w K. do K.. Biorąc pod uwagę odległość pomiędzy lotniskami należało dojść do wniosku, że gdyby samolot z K. wystartował po godzinie 8:30 dotarłby do K. w takim czasie, że nie doszłoby finalnie do opóźnienia przekraczającego 3 godziny.

Nadto zważywszy na szczególne warunki, w jakich odbywa się transport lotniczy przewoźnicy powietrzni są stale narażeni - w ramach prowadzonej działalności - na rozmaite problemy związane z warunkami pogodowymi. Pozwana miała szereg możliwości aby lot odbył się, może nie punktualnie, ale nie przekraczając 3 godzin opóźnienia – m. in. mogła wcześniej zdecydować o przetransportowaniu pasażerów przedmiotowego lotu – na lotnisko w K., skoro już ok. godziny 5 wiadome było, że statek powietrzny nie wyląduje na lotnisku w K..

W tej sytuacji opóźnienie lotu powódek upatrywać należy w przyczynach związanych z organizacją i funkcjonowaniem przewoźnika lotniczego jako przedsiębiorstwa, nie zaś z nadzwyczajną okolicznością, która niewątpliwie nie stanowiła bezpośredniej przyczyny opóźnienia przedmiotowego lotu.

Brak przesłanki bezpośredniości w połączeniu warunków atmosferycznych z opóźnieniem lotu (...) uzasadnia zasądzenie na rzecz powódek żądanego odszkodowania.

W tych okolicznościach Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok na podstawie art. 386 § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania przed Sądem I instancji orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r., w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu.

Natomiast o kosztach postępowania przed Sądem II instancji orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 6 pkt 3 w zw. z § 13 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r., w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu.

SSO Joanna Staszewska